

D · N

2/4 1953

Hr Hammarskjöld, FN och Sverige

Att statsrådet Hammarskjöld valts till generalsekreterare i FN är uppenbarligen till en del beroende på den svenska utrikespolitiken. Från den synpunkten kan man säga att valet är en framgång för hr Undén och betecknar den enda positiva insats som Sverige under dennes ledning gjort i FN. Ingen annan stat har verkat så neutralistisk, inte bara i sina åtgärder, utan också i sitt framträdande. Det var en liknande situation som gjorde att Trygve Lie för drygt sju år sedan kunde bli generalsekreterare. Ryssland har godtagit hr Hammarskjöld; det är snarast komprometterande för svensk politik, men det komprometterar inte den valde.

I Sverige har hr Hammarskjöld, om vars partiställning och åsikter föga är känt, gjort en utomordentlig karriär såsom ämbetsman. Han hör till de ytterst få personer som främst i egenskap av duktiga administratörer och förhandlare under senare år blivit medlemmar av en svensk regering. Utan tvivel är hr Hammarskjöld vad man kallar en bra karl — rättskaffens, ärlig och med ett drag av samvetsömhet och god vilja — och han är också en ovanligt begåvad man. Den goda karaktären har i någon mån skymts av den blandning av ambition och följsamhet som gjort det möjligt för hr Hammarskjöld att under många år stå till förordande för en regering utan att identifiera sig med dess politik. Den höga intelligensen har, såvitt man vet, företett luckor blott på en enda punkt, nämligen då hr Hammarskjöld i en rad uppsatser sökt rationalisera sin egen situation; i överskattning av sitt eget djupsinne har statsrådet här som en särpräglad ståndpunkt framfört tankegångar som för utomstående snarast framstår som bevis på bristande ståndpunktstagande. Så mycket är dock klart att hr Hammarskjöld företräder klart västorienterade idéer, och man kan anta att han inom regeringen härigenom kommit

manhang inte skadat hans auktoritet.

Som generalsekreterare i FN kan man vänta sig att hr Hammarskjöld fortfarande kommer att vara i första rummet en högt kompetent ämbetsman. Det floskulösa och enkelt propagandamässiga som vanställt den avgående generalsekreterarens framträdande ligger sannerligen inte för hans efterträdare. Det är möjligt att hr Hammarskjölds val, eller rättare sagt att öst och väst kunnat ena sig om ett val, är ett uttryck för att den ryska politiken för tillfället manövrerar på avspänningslinjen. Man kan nog vara säker på att hr Hammarskjöld som generalsekreterare inte kommer att bli bärare av de illusioner som för ögonblicket tycks vara Moskvans hemliga vapen.